

Kitab Daniel - Nomor Genep Puluh Dalapan

Ngabuka Pesen Nabi dina Ezekiel Bab Dalapan: Hukum Minggu jeung Poé-poé Panungtungan

Jeff Pippenger
2024-02-01

Bab dalapan Yehezkiel téh salah sahiji bab nubuat dina Kitab Suci anu panggampangna dipikaharti. Bab ieu miboga titik awal anu écés.

Tuluy kajadian dina taun kagenep, dina bulan kagenep, dina poe kalima bulan eta, waktu kuring keur linggih di imah kuring, sarta para kokolot Yuda linggih di hareupeun kuring, leungeun Gusti ALLAH tumiba ka kuring di dinya. Yehezkiel 8:1.

Panénjoan éta miboga panutup anu écés dina pasal sabelas.

Sanggeusna ti dinya Roh nyandak kaula, sarta dina hiji tetenjoan ku Roh Allah mawa kaula ka tanah Kasdim, ka maranéhanana anu keur aya dina pangasingan. Ku kituna tetenjoan anu ku kaula geus katempo teh angkat ninggalkeun kaula. Tuluy kaula nyarita ka maranéhanana anu keur aya dina pangasingan sakur perkara anu ku PANGERAN geus dipintonkeun ka kaula. Yehezkiel 11:24, 25.

Tetenjoan dina pasal dalapan dimimitian dina poe kalima, bulan kagenep taun kagenep, ngan sapoé saméméh éta tanggal saluyu jeung “666,” sarta enya pisan éta tetenjoan téh nyaritakeun hukum Minggu, anu mangrupa tanda sato galak, anu bilanganana téh bilangan “jalma dosa,” sarta ogé bilangan karajaan kadalapan anu asalna tina tujuh éta. Jalma-jalma anu meunang kameunangan tina bilangan “666,” narima meterai Allah, sarta dina pasal salapan, meterai Allah keur dipasihkeun ka umat Allah anu satia dina poé-poé panungtungan.

Tuluy kuring nempo tanda anu séjén di sawarga, anu agung jeung matak pikaheraneun, nya éta tujuh malaikat anu nyepeng tujuh bala panungtung; sabab dina éta bala-bala geus pinuh kacumponan amarah Allah. Tuluy kuring nempo siga laut kaca campur seuneu; sarta maranéhna anu geus meunang kameunangan ngalawan sato galak éta, ngalawan gambarna, ngalawan tandana, jeung ngalawan angka ngaranna, nangtung dina laut kaca éta bari nyekel kacapi-kacapi Allah. Jeung maranéhna ngawihkeun pupujian Musa, abdi Allah, jeung pupujian Anak Domba, pokna, “Agung jeung matak pikaheraneun padamelan-Mantenan, nun Gusti Allah Nu Maha Kawasa; adil jeung sajati jalan-jalan-Mantenan, nun Raja para wali.” Wahyu 15:1–3.

Pas saméméh panutupan mangsa pamariksaan rohani (sabab tujuh malaikat anu mawa tujuh bala pangtukangna baris ngucurkeun amarah Allah dina pasal salajengna dina Kitab Wahyu), umat Allah dina poé-poé panungtung diidentifikasi. Maranéhna geus meunang kameunangan kana opat perkara. Kecap anu ditarjamahkeun jadi “kameunangan” hartina nalukkeun. Jalma-jalma satia geus nalukkeun sato galak, gambar sato galak, tanda sato galak, jeung angka ngaranna. Kameunangan éta ngawengku kanyataan yén maranéhna ngartos naon anu dilambangkeun ku opat lambang éta.

Ngan perséntase anu kacida leutikna tina jalma-jalma anu nyaho naon sabenerna anu diwakilan ku opat lambang nubuat éta.

Dunya baheula geus nyaho yén kapapaan téh nyaéta sundal Babul dina pasal tujuh welas, tapi sakumaha nu parantos diidentifikasi ku Firman Allah, pamahaman ngeunaan sundal Tirus anu ngalakukeun cabul jeung raja-raja di bumi geus kaliwat poho salila sajarah Amérika Serikat. Pikeun meunangkeun kameunangan ngalawan sato galak téh hartina ngabagi kalawan leres firman bebeneran dina mastikeun yén sato galak dina nubuat Kitab Suci téh nyaéta kapapaan. Dina pasal saterusna, naga, sato galak, jeung nabi palsu mingpin dunya ka Armagedon, jeung jalma-jalma satia ka Allah dina poé-pocé panungtungan kudu nyaho saha éta tilu kakawasaan.

Malaikat anu kagenep ngucurkeun cawanana ka walungan gedé Efrat; cai-na jadi saat, supaya jalan pikeun raja-raja ti wetan tiasa disadiakeun. Sarta kuring ningali tilu roh najis kawas bangkong kaluar tina sungut naga, jeung tina sungut sato galak, jeung tina sungut nabi palsu. Sabab éta téh roh-roh setan, anu ngayakeun mujijat-mujijat, anu indit ka raja-raja di bumi jeung di sakuliah dunya, pikeun ngumpulkeun maranéhna kana peperangan dina poé anu agung éta, nyaéta poé Allah Nu Maha Kawasa. “Lalajo, Kami datang kawas maling. Bagja jalma anu waspada, sarta ngajaga pakeanana, supaya ulah leumpang taranjang, jeung sangkan katémbong kaéra-na.” Sarta anjeunna ngumpulkeun maranéhna babarengan ka hiji tempat anu dina basa Ibrani disebut Armageddon. Wahyu 16:12–16.

Kameunangan ngalawan sato galak téh nyaéta kameunangan dina ngartos kalayan bener saha éta sato galak. Petikan anu kakara dicutat nyatakeun berkah ka jalma-jalma anu ngajaga diri jeung ngajaga pakeanana, padahal dina bala kagenep, panto kasempetan geus katutup sapinuhna pikeun sakumna manusa. Nalika Mikael nangtung, mangsa kasempetan pikeun manusa ditutup, tuluy tujuh bala panungtungan dituangkeun. Teu aya deui jalan pikeun ngaganti pakean sanggeus panto kasempetan ditutup, nanging aya hiji panggeuing anu patalina jeung bala kagenep. Panggeuing éta aya patalina jeung kudu miboga pamahaman anu leres ngeunaan sato galak saméméh panto kasempetan ditutup, sarta lamun anjeun henteu miboga éta pamahaman, anjeun bakal kaleungitan jubah kabeneran Kristus saméméh panto kasempetan ditutup.

“Jalma-jalma anu jadi bingung dina pamahamanana kana firman, anu gagal ningali harti antikristus, pasti bakal nempatkeun dirina di pihak antikristus. Ayeuna euweuh deui waktu pikeun urang ngahijikeun diri jeung dunya. Daniel nangtung dina bagianna jeung dina tempatna. Nubuat-nubuat Daniel jeung Yohanes kudu dipikaharti. Maranéhna silihjentrekeun. Maranéhna maparin ka dunya bebeneran-bebeneran anu kudu dipikaharti ku unggal jalma. Nubuat-nubuat ieu kudu jadi kasaksian di dunya. Ku lantaran kacumponanana dina poé-pocé panungtungan ieu, éta bakal ngajentrekeun dirina sorangan.” Kress Collection, 105.

Lamun saurang jalma teu ngartos yén antikristus téh kapausan, maranéhna baris tungtungna aya di pihak kapausan, atawa sakumaha nu ditulis ku Yohanes, maranéhna baris leumpang taranjang sarta nembongkeun kaéra maranéhna. Meunangkeun kameunangan atas sato galak téh hartina ngartos yén sato galak éta nyaéta kakawasaan paus, jeung sagala hal anu geus diungkabkeun ngeunaan kakawasaan paus. Jalma-jalma anu meunang kameunangan sarta ngartos yén kapausan téh manusa dosa, kudu ngartos yén gambar kapausan ngawakilan prinsip ngahijina garéja jeung nagara,

kalawan garéja nu ngawasaan éta hubungan.

Dina kitab Daniel, struktur sato galak, nyaéta gabungan gareja jeung nagara, digambarkeun minangka palanggaran nu nyababkeun kasunyatan. Palanggaran téh dosa, jeung dosa nu ngawangun sato galak kapapaan nyaéta nalika para raja masrahkeun kakawasaan maranéhna ka otoritas kapapaan. Ku ngalakukeun kitu maranéhna ngalakukeun cabul rohani, anu mangrupikeun palanggaran nu nyababkeun kasunyatan dina Daniel, jeung gambar pikeun sato galak dina Yohanes.

Pikeun meunang kameunangan ngalawan gambar kapapaan nyaéta ngartos ngaliwatan Firman Allah yén Amérika Sarikat mimiti ngawangun hubungan ieu, sarta ngesahkeunana dina hukum Minggu anu bakal geura datang, tuluy maksa sakumna dunya pikeun narima hubungan anu sarua.

Hubungan antara garéja jeung nagara anu baris dipaksa ka sakumna bumi ku Amérika Sarikat ngawengku pamaréntahan sadunya (Perserikatan Bangsa-Bangsa), anu datang nyieun pakumpulan jeung kapausan minangka kakawasaan anu ngadalikeun dina éta pangaturan. Meunangkeun kameunangan atas gambar sato galak téh hartina ngartos, ku Firman nubuat Allah, yén gambar sato galak ngawakilan perkara-perkara ieu pisan.

Mendapatkeun kameunangan atas sato galak jeung gambar sato galak ngawengku meunangkeun pamahaman ngeunaan tanda kawibawaan sato galak éta (kapausan).

Tanda sato galak téh nyaéta pangwajiban maksa pikeun miara poé Minggu minangka Sabat Allah. Pikeun meunang kameunangan ngalawan tanda éta, diperlukeun pamahaman yén ibadah poé Minggu téh ibadah ka panonpoé, sarta yén éta teu kurang ti ibadah ka Baal anu kafir. Kameunangan éta ngawengku kayaktian yén teu saurang ogé narima tanda sato galak nepi ka éta dipaksakeun ka manusa.

“Tapi urang Kristen ti generasi-generasi baheula ngagem poé Minggu, ku sangkaan yén ku cara kitu maranéhna keur ngajaga Sabat Alkitab; sarta ayeuna gé aya urang-urang Kristen sajati dina unggal garéja, teu iwal tina paguyuban Katolik Roma, anu kalawan jujur percaya yén poé Minggu téh Sabat anu ditangtukeun ku Allah. Allah nampi kajujuran maksud maranéhna jeung katégoran haté maranéhna di payuneun Mantenna. Tapi lamun pangagem poé Minggu geus dipaksakeun ku hukum, sarta dunya geus dipaparin terang ngeunaan kawajiban Sabat anu sajati, mangka sing saha waé anu ngalanggar parentah Allah, pikeun nurut kana hiji katangtuan anu taya wewenang leuwih luhur tibatan wewenang Roma, ku kituna bakal ngahormat kapausan leuwih ti Allah. Anjeunna keur maparin panghormatan ka Roma jeung ka kakawasaan anu maksa lembaga anu ditetepkeun ku Roma. Anjeunna keur nyembah ka sato galak jeung gambarna. Nalika jalma-jalma ku kituna nampik lembaga anu ku Allah geus dinyatakeun minangka tanda kakawasaan-Na, sarta ngagungkeun sabalikna éta hal anu ku Roma geus dipilih jadi tanda kaluhuran kakawasaanana, maranéhna ku kituna bakal narima tanda kasatiaan ka Roma—‘tanda sato galak.’ Jeung henteu nepi ka perkara éta ku kituna dipidangkeun kalayan écés di hareupeun rahayat, sarta maranéhna dibawa pikeun milih antara parentah-parentah Allah jeung parentah-parentah manusa, kakara jalma-jalma anu tetep dina palanggaran bakal narima ‘tanda sato galak.’” *The Great Controversy*, 449.

Jalma-jalma anu meunang kameunangan kana sato galak éta, kana gambarna, jeung kana tandana, kudu ogé meunang kameunangan kana angka ngaranna. Dina mangsa sajarah nalika palacur Tirus can kaliwat poho, dunya Protestan terang yén kapausan téh antikristus. Maranéhna terang yén Paulus geus nandaan kapausan minangka “anu jahat éta,” “jalma dosa,” “rahasia kajahatan,” jeung “anak kabinasaan; anu ngalawan sarta ngagungkeun dirina saluhureun sagala anu disebut Allah, atawa anu disembah; nepi ka manéhna minangka Allah linggih di Bait Allah, nembongkeun dirina yén manéhna téh Allah.” Tapi ayeuna palacur agung ti Tirus geus kaliwat poho.

Dina jaman baheula aya rupa-rupa panerapan isopsefi, atawa gematria, anu nembongkeun yén angka “666” sacara simbolis ngawakilan kapapaan. Hiji conto klasik ngeunaan ieu nyaéta yén dina mitra paus aya kecap-kecap Vicarius Filii Dei anu ditulis. Vicarius Filii Dei, anu hartina “Wawakil Putra Allah”, ku kituna nuduh kana klaimna yén anjeunna linggih di Bait Allah, ngaku dirina Allah. Hurup-hurup Latin dina Vicarius Filii Dei sarua jeung angka genep ratus genep puluh genep.

Sato, anu mangrupikeun kakawasaan kapapaan, diidentifikasi ku bilanganana, sarta bilanganana téh “666,” tapi manusa dosa nampi tatu anu ngabahayakeun pati dina taun 1798, sarta geus dipopohokeun. Dina poé-pocé pamungkas tatu anu ngabahayakeun pati éta kudu cageur, sarta cageurna tatu anu ngabahayakeun pati éta ngidentifikasi yén Amérika Sarikat mimitina ngawangun hiji gambar pikeun sato éta di bangsana sorangan, tuluy maksa dunya pikeun ngalakukeun hal anu sarua.

Gambaran dunya ngeunaan sato galak téh boh dua rangkep boh tilu rangkep. Sacara nubuat éta dua rangkep, sabab diwangun ku gabungan garéja jeung nagara, tapi éta tilu rangkep dina harti yén éta diwangun ku naga, sato galak, jeung nabi palsu. Nalika persatuan tilu rangkep tina kakuatan-kakuatan éta pisan anu bakal mingpin dunya ka Armagedon geus ditegakkan, maranéhna bakal jadi sato galak anu mangrupa karajaan kadalapan anu asalna tina tujuh, sarta éta ogé bakal jadi persatuan tilu rangkep tina karajaan kagenep. Jumlah ngaran sato galak dina poé-pocé panungtungan téh deui “666,” sabab éta ngalambangkeun tilu karajaan anu masing-masing mangrupa bagian tina karajaan kagenep.

Pikeun meunang kameunangan kana sato galak, gambarna, tandana, jeung bilangan ngaranna, nya éta kudu ngartos tatarucingan yén “anu kadalapan téh asalna ti anu tujuh,” anu mangrupa rusiah Daniel dua, anu ku Daniel dipanjatkeun dina doa sangkan kahartos. Ieu téh hiji unsur tina Wahyu Yesus Kristus anu dibuka segelna pas saméméh panto kasempetan ditutup, sabab sakumaha saur Yohanes, “waktuna geus deukeut.” Ku sabab kitu, jalma-jalma anu meunang éta kameunangan dipidangkeun aya babarengan jeung para malaikat anu ngocorkeun pageblug-pageblug, sabab maranéhna meunang éta kameunangan, atawa pamahaman nubuatan anu diperlukeun, pas saméméh panto kasempetan ditutup.

Maranéhna anu ngartos yén Wahyu Yesus Kristus dibuka segelna pas saméméh ditutupna waktu kasempetan rahmat, sarta yén angka “666” téh mangrupa unsur tina éta titingalian, moal kaliwat yén titingalian dina Yehezkiel pasal dalapan dimimitian dina poe kalima (nyaéta poe saméméh poe kagenep), dina bulan kagenep taun kagenep. Dina ahir pasal dalapan aya dua puluh lima lalaki anu

sujud ka panonpoé, sarta pasal salapan netelakeun saha-saha anu narima meterai Allah.

Kontéks tina éta visi nya éta tanda sato galak jeung segel Allah, sarta éta visi dibuka pas saméméh masa kasempetan rahmat ditutup dina hukum Minggu, sakumaha dilambangkeun ku angka “666.” Tapi panutupan masa kasempetan rahmat anu diidentifikasi lumangsung dina hukum Minggu di Amérika Sarikat, lain panutupan masa kasempetan rahmat pikeun umat manusa, tapi ngan panutupan masa kasempetan rahmat pikeun Advent Poé Katujuh.

Paningal ieu digambarkeun lumangsung di jero Yerusalem, anu mangrupa lambang garéja Advent Poé Katujuh. Dina mangsa hukum Minggu di Amérika Serikat, Advent Poé Katujuh téh hiji-hijina golongan anu, dina dinya jeung dina waktu éta kénéh, dipertanggungjawabkeun kana cahaya ngeunaan Sabat.

“Upama cahaya kayaktian geus ditepikeun ka aranjeun, nembongkeun poe Sabat tina parentah kaopat, sarta nunjukkeun yen euweuh dasar dina Firman Allah pikeun ngaraksa poe Minggu, tapi aranjeun tetep keneh nyekel sabat palsu, nolak nyucikeun Sabat anu ku Allah disebut ‘poe suci Kami,’ aranjeun narima tanda sato galak. Iraha hal ieu kajadian?—Nalika aranjeun nurut kana katetepan anu marentahkeun aranjeun eureun tina pagawean dina poe Minggu sarta nyembah ka Allah, padahal aranjeun nyaho yen euweuh hiji kecap oge dina Alkitab anu nembongkeun yen poe Minggu téh lain ngan saukur poe pagawean biasa, aranjeun satuju narima tanda sato galak, sarta nolak meterai Allah. Lamun urang narima ieu tanda dina tarang urang atawa dina leungeun urang, hukuman-hukuman anu geus diucapkeun ka nu durhaka wajib tumiba ka urang. Tapi meterai Allah anu hirup disimpen ka jalma-jalma anu satia nurutkeun nurani ngajaga Sabat Gusti.” Review and Herald, 27 April 1911.

Paningal Iézékiel ti bab dalapan nepi ka bab sabelas, nétélakeun sajarah anu ngantunkeun kana panutupan mangsa kasempetan pikeun Yerusalem. Ieu digambarkeun lumangsung ngan sapoé saméméh datangna angka “666”, sarta bab dalapan nétélakeun hiji pemberontakan anu beuki ningkat di jero Yerusalem, anu puncakna nyaéta para pamingpin sujud ka panonpoé, ku kituna narima tanda sato galak.

Bab salapan ngagambarkeun hiji malaikat nu ngider ka sakuliah Yerusalem (ku kituna nandakeun ayana hiji kamajuan), sarta masangkeun hiji segel ka hiji golongan saméméh para malaikat pangancur anu satuluyna maéhan sakabéh jalma anu teu boga segel éta. Duanana bab ngagambarkeun hiji sajarah anu lumangsung maju nepi ka hukum Minggu, nalika hiji golongan sujud ka panonpoé, sedengkeun golongan séjén narima segel Allah. Tuluy jalma-jalma jahat dileungitkeun ti Yerusalem, sabab hukum Minggu misahkeun jalma-jalma jahat jeung jalma-jalma wijaksana.

Panyegelan anu dilambangkeun dina Yehezkiel pasal salapan téh sarua jeung panyegelan anu dilambangkeun dina Wahyu pasal tujuh.

“Upami adegan-adegan saperti kieu bakal datang, panghukuman-panghukuman anu sakitu dahsyatna kana dunya anu pinuh ku kasalahan, di mana pangungsian keur umat Allah? Kumaha maranéhna bakal dipayungan nepi ka amarah éta kaliwat? Yohanes ningali unsur-unsur alam—gempa bumi, badai, jeung pasulayan pulitik—dilambangkeun keur ditahan

ku opat malaikat. Angin-angin ieu aya dina pangawasa nepi ka Allah maparin parentah pikeun ngaleupaskeunana. Di dinya aya kasalametan garéja Allah. Para malaikat Allah ngalakukeun parentah-Na, nahan angin-angin bumi, supaya angin-angin éta ulah niup kana bumi, atawa kana laut, atawa kana hiji tangkal naon baé, nepi ka para hamba Allah disegel dina tarangna. Malaikat anu perkasa katingali keur naék ti wetan (atawa ti tempat panonpoé medal). Malaikat anu pangperkasa ieu nyekel dina leungeunna segel Allah anu hirup, nyaéta segel Anjeunna anu ngan Anjeunna sorangan anu tiasa maparin hirup, anu tiasa nulis dina tarang éta tanda atawa prasasti, ka saha bakal dipaparin kaabadian, hirup langgeng. Ieu téh sora malaikat anu pangluhurna ieu anu boga kawenangan pikeun maréntah ka opat malaikat supaya nahan opat angin nepi ka padamelan ieu diréngsékeun, sarta nepi ka anjeunna maparin panggero pikeun ngaleupaskeunana.”

“Jalma-jalma anu ngéléhkeun dunya, daging, jeung Iblis, bakal jadi jalma-jalma anu dipikaresep anu baris narima meterai Allah anu hirup. Jalma-jalma anu leungeunna henteu beresih, anu haténa henteu murni, moal boga meterai Allah anu hirup. Jalma-jalma anu keur ngarancang dosa sarta ngalaksanakeunana bakal kaliwatan. Ngan jalma-jalma anu, dina sikepna di payuneun Allah, nyumponan kalungguhan jalma-jalma anu keur tobat jeung ngaku dosa-dosana dina Poé Pangruwatan anti-tipikal anu agung, anu bakal diaku jeung ditandaan minangka pantes narima panangtayungan Allah. Ngaran jalma-jalma anu kalayan pageuh neutep, ngadagoan, jeung ngajaga pikeun ngantosan penampakan Jurusalametna—kalawan leuwih getol jeung leuwih mikahayang batan maranéhna anu ngadagoan isuk—bakal diitung jeung jalma-jalma anu dimeteraian. Jalma-jalma anu, bari miboga sakabéh cahaya bebeneran nu ngagenclang ka jiwana, saenyana kudu boga pagawean anu saluyu jeung iman anu ku maranéhna diikrarkeun, tapi kagoda ku dosa, ngadegkeun brahala dina haténa, ngaruksak jiwana di payuneun Allah, sarta ngotorkeun jalma-jalma anu ngahiji jeung maranéhna dina dosa, bakal dipupus ngaranna tina kitab kahirupan, sarta ditinggalkeun dina poék satengahing peuting, henteu boga minyak dina bejana maranéhna jeung lampuna. ‘Ka aranjeun anu sieun ka ngaran Kami, Panonpoé Kabeneran bakal medal kalayan kasembuhan dina jangjang-jangjang-Na.’”

“Ngégél hamba-hamba Allah ieu téh sarua jeung anu dipidangkeun ka Yehezkiel dina titingalian. Yohanes ogé parantos janten saksi kana ieu wahyu anu kacida matak ngareuwaskeunana. Anjeunna ningali laut jeung ombak-ombakna ngaguruh, sarta hate manusa luluh ku kasieun. Anjeunna nenjo bumi oyag, jeung gunung-gunung kabawa ka tengah laut (anu sajatina keur lumangsung), cai na ngaguruh sarta ngagalura, jeung gunung-gunung ngageter ku ngagedurna éta cai. Ka anjeunna dipintonkeun pageblug, panyakit sampar, kalaparan, jeung pati ngalaksanakeun pancénna anu pikasieuneun.” Testimonies to Ministers, 445.

Panyegelan saratus opat puluh opat rébu dina Wahyu pasal tujuh ogé digambarkeun dina pasal salapan Yéheskiél, sarta malaikat anu nyegelan téh nyaéta malaikat anu pangkuatna, anu naék ti beulah wétan. Jalma-jalma anu leungit, anu ngaranna dihapus tina kitab kahirupan, digambarkeun minangka anu “teu boga minyak dina wadahna bareng jeung lampuna.” Dua golongan dina titingalian Yéheskiél pasal dalapan nepi ka sabelas téh nyaéta parawan anu wijaksana jeung anu bodo dina Mateus dua puluh lima, ku kituna maranéhna téh Adventis.

"Pasemon ngeunaan sapuluh parawan dina Mateus 25 ogé ngagambarkeun pangalaman umat Advent." The Great Controversy, 393.

Mbak White sacara husus nangtukeun yén Yerusalem dina tetenjoan Yéhezkiél téh nyaéta Adventisme:

“Jalma Allah nu sajati, anu mibanda sumanget pagawean Gusti jeung kasalametan jiwa-jiwa dina haténa, salawasna bakal ningali dosa dina sipatna anu saéstuna, nya éta salaku dosa. Maranéhna bakal salawasna aya di pihak anu satia jeung terus terang dina ngurus dosa-dosa anu gampang ngurilingan umat Allah. Hususna dina pagawean panungtungan pikeun garéja, dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu anu baris nangtung tanpa cacad di hareupeun tahta Allah, maranéhna bakal ngarasakeun kalayan paling jero kasalahan-kasalahan umat Allah anu ngaku-ngaku jadi milik-Na. Ieu ditegeskeun kalawan kuat ku gambaran nabi ngeunaan pagawean panungtungan dina wangun lalaki-lalaki anu masing-masing nyekel pakarang pamusnah dina leungeunna. Hiji lalaki di antara maranéhna maké lawon linen, jeung wadah tinta juru tulis aya di gigirna. ‘Jeung PANGERAN ngandika ka anjeunna, Lalayang ka tengah kota, ngaliwatan tengah Yerusalem, sarta pasang hiji tanda dina dahi jalma-jalma anu ngahuleng jeung anu ngajerit ku sabab sagala kalakuan hina anu dipigawé di tengahna éta.’” Testimonies, jilid 3, 266.

Visi dina Yehezkiel pasal dalapan nepi ka sabelas téh langsung nyanghareupan sajarah Adventisme nu ngarah ka jeung dina mangsa hukum Minggu. Eta ngaidentifikasi dua golongan panyembah anu aya di jero Yerusalem (Adventisme), sarta sacara profétik patalina jeung Wahyu Yesus Kristus anu dibuka segélna pas saméméh panutupan mangsa kasempetan, sabab rujukan-rujukan kahijina netelakeun angka “666” dina perlambang profétik. Ku cara kitu, eta ngaidentifikasi salah sahiji tina opat perkara anu ku jalma-jalma wijaksana kudu dipikameunangkeun kameunangan dina poé-poé panungtungan, sarta opat perkara éta mangrupa bagian tina cahaya ngeunaan nu kadalapan anu “asalna tina nu tujuh”. Wahyu lima welas ogé ngaidentifikasi yén maranéhanana anu meunang kameunangan kana opat aspék simbolis kapausan, maranéhna nyanyi pupujian Musa jeung Anak Domba.

Dina poé éta, Yesaya, dina pasal dua puluh tujuh, nyarios yén jalma-jalma saleh dina poé-poé pamungkas bakal nganyanyikeun lagu kebon anggur, nyaéta hiji lagu anu dinyanyikeun ku Anak Domba nalika Anjeunna leumpang di antara manusa, anu nandaan hiji umat pilihan anu keur kaliwatan nalika hiji umat pilihan anu anyar keur dipilih. Lagu éta dianggitkeun ku “anu wijaksana” dina poé-poé pamungkas salila panyegelan dina Yehezkiel salapan jeung Wahyu tujuh. Titingalian Yehezkiel dina pasal dalapan nepi ka sabelas téh mangrupa bagian tina lagu éta kénéh.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Umat Allah anu sajati, anu nyimpen sumanget pagawean Gusti jeung kasalametan jiwa dina haténa, salawasna bakal ningali dosa dina sipatna anu sabenerna, nyaéta minangka hal anu dosa. Maranéhna bakal salawasna aya di pihak pangbebenah anu satia jeung terus terang kana dosa-dosa anu kalayan gampang ngaganggu umat Allah. Hususna dina pagawean panungtungan pikeun gareja, dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rebu anu baris nangtung tanpa cacad di hareupeun tahta Allah, maranéhna bakal ngarasakeun kalawan

pangjerona kasalahan-kasalahan umat Allah anu ngaku-ngaku jadi umat-Na. Ieu dipedar kalayan kuat ku ibarat nabi ngeunaan pagawean panungtungan dina gambaran jalma-jalma anu masing-masing nyekel pakarang meuncit dina leungeunna. Hiji jalma di antara maranéhna maké lawon linen, jeung pakakas tinta juru tulis aya di sisina. ‘Jeung PANGERAN ngandika ka anjeunna, Maneh kudu ngaliwatan tengah kota, ngaliwatan tengah Yerusalem, sarta pasang hiji tanda dina tarang jalma-jalma anu ngahuleng jeung anu ceurik ku sabab sagala kajijikan anu dipigawé di tengah-tengahna.’”

“Saha jalma-jalma anu keur nangtung dina pamatuhan Allah dina mangsa ieu? Naha maranéhana anu saolah-olah ngabenerkeun kalepatan di antara jalma-jalma anu ngaku umat Allah, sarta anu ngagerendeng dina haténa, upama henteu sacara kabuka, ngalawan ka jalma-jalma anu rék mere tegoran kana dosa? Naha maranéhana anu nyokot pihak ngalawan ka maranéhna sarta sapamadegan jeung jalma-jalma anu ngalakukeun kajahatan? Henteu, saréréa! Iwal maranéhna tobat, sarta ninggalkeun pagawean Iblis dina neken jalma-jalma anu nanggung beban pagawean jeung dina ngadukung para palaku dosa di Sion, maranéhna moal kungsi narima tanda persetujuan panyegelan Allah. Maranéhna bakal tumpur dina karuksakan umum jalma-jalma jahat, anu digambarkeun ku pagawean lima urang lalaki anu mawa pakarang pikeun meuncit. Titenan ieu perkara kalayan taliti: Jalma-jalma anu narima tanda bebeneran anu murni, anu dibentuk dina dirina ku kakawasaan Roh Suci, anu dilambangkeun ku tanda ku lalaki anu maké linen, nyaéta maranéhana ‘anu ngahuleng jeung anu ngajerit ku sabab sagala kakejeman anu dipigawé’ di jero gareja. Kanyaah maranéhna kana kasucian jeung kana kahormatan sarta kamulyaan Allah téh kacida gedéna, sarta maranéhna boga paningal anu kacida écésna kana kaluhuran dosa anu luar biasa poharana, nepi ka maranéhna digambarkeun keur dina kasangsaraan batin, malah ngahuleng jeung ngajerit. Bacalah pasal kasalapan tina Ezekiel.”

“Tapi meuncit sacara umum ka sakumna jalma anu ku kituna henteu ningali bédana anu lega antara dosa jeung kabeneran, sarta henteu ngarasa saperti jalma-jalma anu nangtung dina piwuruk Allah jeung narima éta tanda, diterangkeun dina parentah ka lima lalaki anu mawa pakarang peuncitan: ‘Aranjeun turut ka tukangeun manehna ngaliwatan kota, sarta pajarit: ulah panon maraneh ngahémat, ogé ulah maraneh karunya: maéhan nepi ka tumpes nu kolot jeung nu ngora, boh mojang-mojang, jeung barudak leutik, jeung awewe-awewe: tapi ulah ngadeukeutan ka saurang ogé anu aya tandana; sarta mimitian ti tempat suci Kami.’ Testimonies, jilid 3, 266, 267.”